

Äntligen MEDELHAVET!

AV LENA LÖFLING • SWEA GLOBAL

I snart ett år har vi fått följa med Lena Löfling och maken Peter på deras långsegling. Den här gången berättar Lena om resan längs Algarvekusten och genom Gibraltar till Medelhavet.

Engelska kanalen och Atlantkusten var verkligen en upplevelse. Alla dessa små ställen längs nederländska, franska, spanska och portugisiska kusten vi fick uppleva, all mat och härliga människor. Allt var toppen, utom möjligen den där bilden vi hade på våra nädhinnor innan vi for. Art ligga i en vik, grilla på kvällen och ta ett dopp på morgonen. Atlantkusten bjöd på mycket men inte många tillfällen att ligga på svaj. Men så rundade vi äntligen södra hörnet på Iberiska halvöns västra spets.

Kanske inbillade vi oss, men det kändes som det direkt blev varmare när vi nu hade Algarvekusten på babords sida. Utanför

Faro la vi oss för ankar några dagar, mellan några låga sandöar. För första gången sedan vi gav oss iväg fick jag det där morgondoppet. Varmt, soligt och skönt. Tills en eftermiddag då vinden tilltog rejält. Framåt kvällen blåste det rejäl kuling och plötsligt började båtar tuta runt oss; en obemannad segelbåt hade ryckts loss från en boj och drev i oroväckande fart nära de andra båtarna. Den landade till sist på en sanddyn och kantrade och skulle med all säkerhet ha sjunkit om inte kustbevakningen hade ryckt ut. Vi insåg att vi trots allt låg dåligt skyddade mot stark vind och började fundera på avfärd. Dessutom hade vi Gibraltar sund framför oss, något man gärna klämmer sig förbi under gynnsamma förhållanden och prognosen såg sisådär ut. Vi hade i stort sett två dagar på oss tills vinden vände vid Tarifa vilket markerar sundets infart. Där är strömmarna starka och man vill gärna ha vinden med sig.

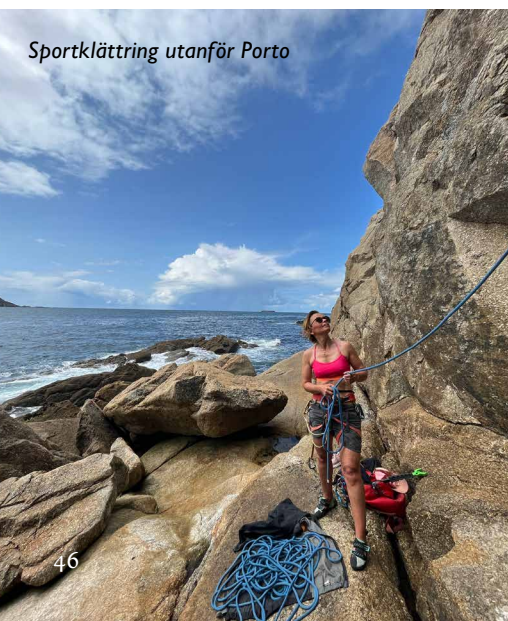
Så det var bara att sätta full fart sydöst, övernattnig i Mazagon och sedan vidare till Barbate. Därifrån seglade vi ut tidigt, i mörker. När solen gick upp var vi som planerat strax utanför Tarifa och rakt framför oss låg Afrika. Det kändes mäktigt – att ha seglat från Sverige till Afrika.

Ett par timmar senare gled vi in i Gibraltar, flankerade av stora kryssningsfartyg, tankfartyg och horder av delfiner. Ett märkligt ställe på många sätt. Flygplatsens landningsbana (och antagligen världens längsta övergångsställe) utgör gränsen mellan spanska tapas och *fish and chips*. Gatorna kantas av pubar och osannolikt många taxfreebutiker. Den berömda klippan bjuder dock på fin vandring, intressanta krigslämningar och självklart de klassiska aporna.

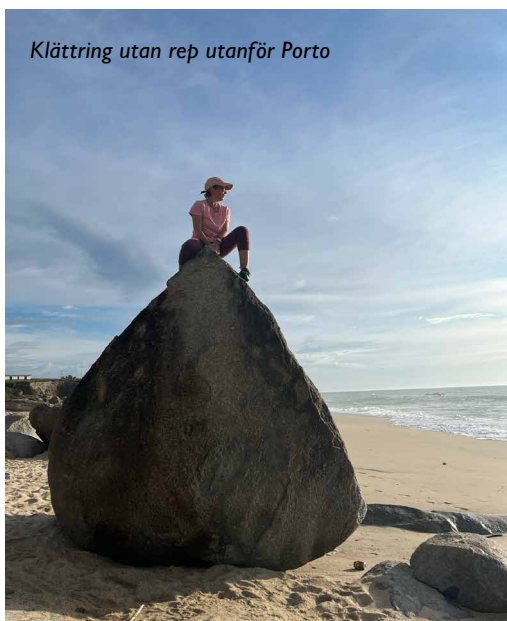
Men oavsett vad vi kände för Gibraltar så var detta ändå en milstolpe, slutet på Atlanten. När vi några dagar senare lämnade engelsk ale och friterad fisk bakom oss seglade vi in i självaste Medelhavet. Spanska solkusten låg framför oss, vi stannade till i pittoreska Estepona, fyllde på lakritsförrådet i Sverigebutiken i Fuenjirola och ankrade i små fina vikar där vi tog ännu fler morgondopp. Det var varmt, soligt, inga krångliga strömmar eller mystiska tiddvattenhamnar. Äntligen var vi i Medelhavet. **F**

Lena Löfling, SWEA Global, var tidigare bosatt i Hongkong och Singapore. Från och med våren 2023 rapporterar hon till Forum från sin långsegling tillsammans med maken Peter på katamaranen Greta 3, en Fountaine Pajot Lipari 41. Följ resan på Instagram: www.instagram.com/greta3sailing/

Sportklättring utanför Porto

Klättring utan rep utanför Porto

Vid slottet Montereal i Baiona i norra Spanien

